

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. С., 26.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – С. в публично заседание на петнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Гергана Кузманова

при участието на секретаря Веселина Младенова
като разгледа докладваното от Гергана Кузманова Административно
наказателно дело № 20245440200045 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „Л.“ ЕООД / в ликвидация/ , ЕИК *** със седалище и адрес на управление: гр.Д. ***, представлявано от управителя/ ликвидатор Д. Н. Д. против Наказателно постановление № ***/30.11.2023г. на Д. на Д. И. ” – гр.С., с което в качеството му на работодател за нарушение на чл.415 ал.1 от КТ му е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500.00 лева на основание чл.416 ал.5 във вр. с чл.414 ал.1 от КТ. Считайки същото за постановено в нарушение на материално-правния и процесуалния закон, жалбоподателят моли НП да бъде отменено изцяло, като незаконосъобразно.

В с.з., жалбоподателят, редовно призован, не изпраща представител.

Ответната по жалбата страна чрез процесуалния си представител –юриск.П., излага становище за неоснователност на жалбата. Счита, че НП е законосъобразно и моли да бъде потвърдено.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът установи следното от фактическа страна:

На 10.05.2023г., по повод постъпила жалба в И. – гр. С. от С. Д. за неизплатени трудови възнаграждения за м. март и частично за м.април и неплатени отпуски, от свидетелите Д. и Г.-инспектори в Д“И.“-С. била извършена проверка по работни места, но не открили работещ офис на „Л.“ ЕООД в гр. С., същият бил закрит. След това осъществили контакт с дружеството, като по електронна поща им били изпратени документите, които са били необходими за проверката. При разглеждането на документите

констатирали, че на трима човека-работници в дружеството не са изплатени възнагражденията за месец март и частично за месец април и не е изплатено обезщетението за неизползван годишен отпуск. Видно от съставения протокол за извършена проверка е констатирано, че дружеството е извършило шест нарушения, за отстраняването на които са дадени следните срокове за изплащане на трудовите тмвъзнаграждения за м. март на тримата служители - до 08.06.и за изплащане на трудовите възнаграждения за м.април и за обезщетенията по чл.220 ал.1 от КТ и по чл.224 ал.1 от КТ- до 22.06. Протоколът е изпратен по имейл на дружеството в началото на м.06.2023г. При извършена проверка по документи на 22. 08. 2023г. за изпълнение на предписанията било констатирано, че същите не са изпълнени. На 23.08. по електронната поща до дружеството били изпратени покани за съставянето на АУАН-и за дата 05.09. от 10:00 ч. в сградата сна Д"И."-гр.С.. Тъй като представител на дружеството не се е явил, в отсъствие на нарушителя от свидетеля Д. в присъствие на свидетелите Г. и П. бил съставен АУАН на „Л.“ ЕООД за следното нарушение: "Л." ЕООД, в качеството си на работодател, не е изпълнило задължително за изпълнение предписание под т.3, дадено с протокол за извършена проверка с изх. №ПР2317147 от 10.05.2023г., а именно: Да се изплати остатъкът от неизплатеното трудово възнаграждение на З. А. С. за м. март 2023г. възлизащо на 349,74л съгласно чл 128, т. 2 и чл.228, ал.3 от Кодекса на труда. Със срок за изпълнение до: 08.06.2023г. Нарушението е констатирано при проверката по документи 21.08.2023г. и е извършено в обл. С., общ. С. гр. С., ул. „****" 5, на 09.06.2023 г. т. е. първия ден след изтичане на дадения срок за изпълнение. Нарушение по чл. 415, ал.1 от Кодекса на труда. АУАН бил изпратен по пощата по седалище на фирмата, но не е потърсен и е върнат в цялост, след което е обявен на сайта на ИА „Г.“ и на таблото в Д„И.“-С..

Въз основа на посоченият АУАН е издадено и процесното НП № *** от 30.11.2023 г. на Д. на дирекция "И."- С., с което за така описаното напущение по чл.415 ал.1 от КТ, на дружеството-жалбоподател на основание чл.416 ал.5 във вр. счл.415 ал.1 от КТ е наложена имуществена санкция в размер на 1500,00лв.

Съдът, след извършена служебна справка в ТР установи, че на 13.06.23г. в ТР е вписано решение на ОС на „Л.“ЕООД за прекратяване на предприятието и ликвидация, като е бил назначен за ликвидатор неговият управител. Срокът за ликвидация на дружеството е обявен до 10.02.2024 г.

Съдът установи изложената фактическа обстановка след анализ на събрания по делото доказателствен материал - писмените доказателства по АНП, приобщени към делото и устните доказателства - показанията на актосъставителя Д. и свидетелите Г. и П..

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима- подадена е в срок, от лице, което има право да обжалва НП, подадена е пред компетентния да я разгледа съд.

По същество жалбата е основателна.

По отношение на възражението на жалбоподателя, че АНО не е взел предвид, че дружеството е в процес на ликвидация, че не осъществява търговска дейност и към момента на проверката няма качеството на работодател, а задълженията на дружеството към И. И. М. следва да се третира като отношения като между длъжник-кредитор, а не работник-работодател, съдът счита същото за основателно. На първо място следва да се отбележи, че ООД респ. ЕООД е търговско дружество, което се образува с цел осъществяване на предвидените в чл. 1 от ТЗ търговски сделки. Следователно целта на прекратяването на дружеството е противоположна, а именно - преустановяване осъществяването на такива сделки, или с други думи прекратяване на дейността му по предмета, определен в дружествения договор. С прекратяване на дружеството не настъпва автоматично преустановяване на съществуването му, а възникват предвидените в ТЗ /чл. 267, чл. 268/ предпоставки за провеждане от ликвидатора в определен от съда срок на процедура по ликвидация, свързана с довършване на текущите сделки, със събиране на вземанията на дружеството, с удовлетворяване на кредиторите и с превръщане на останалото имущество в пари, като нови сделки може да бъдат сключвани само ако това се налага от ликвидацията. За осъществяване на действията по ликвидацията няма пречка ликвидаторът да определя /и да наема/ необходимия персонал. В този смисъл в процеса на ликвидация не се променят еднозначно отношенията между дружеството-работник/ служител, вместо работодател-работник по смисъла на КТ, към длъжник-кредитор по смисъла на ТЗ. От друга страна обаче, при ликвидация дружеството работодател има за основна цел визираната в чл. 268, ал. 1 от ТЗ- да бъдат удовлетворени кредиторите. За изпълнение на тази цел, на първо място влизат специалният ред (поредност) на изплащане на задълженията, определен в ТЗ и ЗЗД. Ликвидаторът следва да изпълни по аналогия с чл. 722, ал. 1 от ТЗ, където вземанията на работници/ служители са едва на четвърто място.

Следва да се отбележи, че процесът по ликвидация на дружеството, имплицитно свързан с прекратяване на дейността му, е динамичен и често пъти възниква при възникване на неблагоприятни икономически обстоятелства, което очевидно е релевантно и за настоящата ситуация. В този смисъл, не може да приеме, че неплащане на трудовите възнаграждения и обезщетения по КТ е факт откъснат от тежкото състояние, легитимирано с вписване на ликвидацията в ТР. Когато дружеството се прекратява, това означава, че цялата следваща дейност е подчинена на удовлетворяване на кредиторите на първо място, след което – разпределение на остатък от имуществото, ако такова има.

Ликвидаторът всъщност носи специална отговорност за протичане на тази процедура и достигане на целите ѝ, осъществявайки я с високият стандарт на грижата на добър търговец(чл. 268, ал. 4 от ТЗ).

В ситуация като тази, която самият закон определя за извънредна, работниците действително имат право да получат дължимите им по смисъла на КТ възнаграждения и обезщетения. Тези вземания обаче, следва да бъдат удовлетворени, след като бъдат удовлетворени вземанията на останалите поканени кредитори. Към момента на приключване на съдебното следствие по настоящото дело данни за вписване на такива

покани липсват. Така, в хипотеза на на ликвидация на търговско дружество, каквато е настоящата, ликвидаторът на дружеството – работодател, следва да се съобрази с изискванията на ТЗ за заплащане на вземанията на кредиторите в тяхната поредност, тъй като законът не включва вземанията възникнали от трудови правоотношения на позиция, която да ги привилегирова. Имайки предвид горните мотиви, свързани с ликвидация и състоянието, в което дружеството се намира, забавеното изпълнение на изплащане на обезщетение и неизпълнение на дадените предписания не е достатъчно да се приеме, че е налице деяние, което е основание за носене на отговорност по реда на чл. 415, ал. 1 от КТ. Поради посоченото издаденото НП е неправилно и следва да се отмени изцяло.

Водим от горепосоченото съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № ***/30.11.2023г. издадено от инж.Е. К. Д. –Д. на Д. И.“ гр.С., с което на Л.“ ЕООД / в ликвидация/ , ЕИК *** със седалище и адрес на управление: гр.Д. ***, представлявано от управителя/ ликвидатор Д. Н. Д., с което в качеството му на работодател за нарушение на чл.415 ал.1 от КТ му е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500.00 лева на основание чл.416 ал.5 във вр. с чл.415 ал.1 от КТ. , като неправилно.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд-С. в 14- дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – С.: _____